

Свештеник Андреј Ткачов подсећа присталице пројекта „Васкрс код куће“ да је чак и за време опсаде Лењинграда и колере у Москви, цркве остале отворене. Андреј Ткачов, мисионар и веома познати проповедник, свештеник Руске Православне Цркве, објашњава зашто идеја украјинског Васкрса код куће због заштите од корона вируса води ка крају хришћанства.

„Васкрс је празник победе живота над смрћу. Истина? Истина! Хришћани су они који верују у Исуса Христа, Сина Божијег, као победиоца смрти, Онога Који је победио смрт Својом смрћу, и Који дарује живот. Истина? Истина! Зато ми одлазимо у храмове за време Васкрса да заједно прославимо Христову победу над смрћу. Истина? Истина!“ Свештеник Ткачов подсећа основе исповедања православне вере уживо на програму телевизијског канала Цариград.

Према свештенику, пројекат „Васкрс код куће“ је апсурдни моменат у ком „хришћани, који имају ужас да се разболе и умру, буквално из страха од смрти, одбијају да прославе Христову победу над смрћу“.

Чак и у опкољеном Лењинграду, под сталним гранатирањем, људи исцрпљени од слабости и глади ишли у цркве и држали богослужење у данима Христовог Васкрсења

„Искрено говорећи, не могу да замислим већи апсурд. Сећам се речи Григорија Паламе, који каже да ако нисмо чедни нико нам неће веровати да је Христос рођен од Девице. Слажем се са њим... И исти Григорије Палама каже да нам нико неће веровати да је Христос васкрсао из мртвих ако имамо страх од смрти“, подсетио је мисионар.

Свештеник Андреј је додао да се сви људи плаше смрти, али савршена љубав протерује страх.

„Па испада да ако изненада Васкрс прославимо код куће (не искључујем такву могућност), испашће да смо уништили све. Биће уништено на таквом нивоу, да смо из страха од смрти, ми одбили да истински верујемо у Победиоца смрти“, упозорава свештеник.

Подсетио је и јавност да су чак и у опкољеном Лењинграду, под сталним гранатирањем, људи исцрпљени од слабости и глади ишли у цркве и држали богослужење у данима Христовог Васкрсења и Његовог рођења.

У Москви у 1830-им и 1845–1847-им годинама, када су градом ишли узастопни таласи колере, цркве нису биле затворене и никоме није пало на памет да прослави Васкрс код куће

„Ако сте читали историју опкољеног Лењинграда, лешеве су лежали по улицама. Снабдевање водом је било блокирано, све је било ледено, а шетачи у сенци, који мало личе на људе, шетали су улицама; град је био засут гранатама и бомбама. У граду се још увек могу видети комеморативне плоче на којима пише: Идите на другу страну коју су бомбардовали. Ипак, храмови су били отворени. И Васкрс и Божић су се тамо славили“, рекао је свештеник Андреј.

Он је скренуо пажњу верницима да се у Москви у 1830-им и 1845–1847-им годинама, када су (градом) „ишли узастопни таласи колере“, цркве нису затвориле и никоме није пало на памет да прослави Васкрс код куће.

„Ако хришћани од страха од смрти одбију да прославе Васкрслога, то ће бити крај хришћанства. Можда се то сада догоди пред нашим очима. Предлажем вам да добро размислите о томе. Ако се стидите, онда сте још живи“, нагласио је свештеник Андреј.

Преузето са сајта [Уније православних журналиста](#)

Превео: Свештеник **Младен В. Шобо**

(Стање ствари)